

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Zaokrožena občinska meja v Novih Jaršah

Dve leti sta minili, odkar so krajanje Novih Jarš v Clevelandski ulici na zborih stanovalec predlagali, da bi zaradi smotrnosti in lažjega povezovala ter vključevanja v okolico veljalo delno spremeniti mejo med občinama Bežigrad in Moste-Polje. S tem bi bila celotna soseska Novih Jarš tudi ozemeljsko vključena v našo občino. Nova stanovanjska soseska je zrastle v naši občini, vendar je bilo nekaj blokov zgrajenih prek občinske meje, torej za Bežigradom. Gre za bloke ob Clevelandski ulici od št. 15a do št. 49. To pa je krajanom tega dela naselja povzročalo nemalo preglavic, saj vemo, da je potrebno v Ljubljani nekatere potrebe (upravne, osnovno zdravstvo itd.) zadovoljevati po ozemeljskem načelu, torej v svoji občini.

Celotno stanovanjsko naselje v Novih Jaršah je funkcionalno povezano z občino Lj. Moste-Polje. Tudi družbenopolitično in samoupravno življenje krajanov Novih Jarš je neločljivo povezano, saj le-tega usmerjajo skupni interesi, kar pa je občinska meja administrativno preprečevala.

Skupščina SR Slovenije je na zasedanju julija letos spremenila zakon, ki določa občinske meje, in sicer tako, da je od sredine av-

gusta dalje celotno naselje Nove Jarše v območju naše občine. Ta sprememba pa zahteva, da se v prihodnjih mesecih približno 1700 novih naših občanov samoupravno in prostorsko organizira. Aktivnosti vodi naša občinska konferenca SZDL ob sodelovanju krajevni organizacij SZDL v Jože Moškrnič-Ciril in Dušan Kveder-Tomaž.

Na skupni, razširjeni seji predstavnikov družbenopolitičnih

organizacij občine, obeh krajevnih skupnosti in nekaterih aktivistov novo priključnega dela občine je bilo ob razpravi o različnih možnih rešitvah dogovorjeno, da se bivši bežigradski del v celoti priključi krajevni skupnosti Dušan Kveder-Tomaž. Ocenjeno je, da je takšna rešitev glede na celovitost in prostorsko ter interesno povezanost krajanov najoptimalnejša.

Seveda bodo o tem v prihodnjih mesecih razpravljali krajanje in družbenopolitične organizacije vseh delov naselja Nove Jarše. Po programu pa bodo od-

ločali vsi polnoletni krajanje na referendumu predvidoma 25. novembra letos. Glede na postopke in samoupravne odločitve bosta tako najhitreje in najučinkoviteje rešena prostorska in samoupravna organiziranost naselja Nove Jarše, tako da bo »novim Moščanom« v celoti omogočeno pravo samoupravno, družbenopolitično, interesno, delegatsko in drugo povezovalje v krajevni skupnosti in občini.

Sekretar občinske konference SZDL
MARKO ROTH

Franc Škrjanc

Franc Škrjanc, upokojeni kmet iz Zaloga, praznuje letos 22. septembra svoj 80. rojstni dan.

Naš jubilar je bil že v stari Jugoslaviji eden redkih naprednih kmetov v Zalogu. Leta 1936 se je pričel zavzemati za kmečko delavsko gibanje. Večkrat je kandidiral za poslanca. Leta 1938 sta skupaj s Francem Leskoškom kandidirala s komunisti na skupni listi slovenske združene opozicije delavsko-kmečkega gibanja. A vsi predvolilni shodi so jima bili prepovedani in nista smela nastopiti. To gibanje so podpirali politični delavci Polde Maček, Stane Bobnar, Adolf Jakhel in drugi.

Leta 1938 je na starem gradu v Podgradu s pomočjo Poldeta Mačka organiziral zborovanje delavsko-kmečkega gibanja. Zborovanja se je udeležilo okrog tisoč ljudi, med njimi tudi več vidnih političnih osebnosti: Tone Tomšič, Vida Tomšič, Stane Bobnar, Tone Dolinšek in drugi. Franc Škrjanc je zborovanje začel, nakar je spregovoril Tone Dolinšek. Čeprav so žandarji zborovalce preganjali, je ta politična manifestacija zelo dobro uspela.

Franc Škrjanc je bil tudi na kongresu delavsko-kmečkega gibanja v Zagrebu, kjer je bil izvoljen v izvršni odbor. Njegov dom je imel za vodilne člane delavsko-kmečkega gibanja vedno odprta vrata.

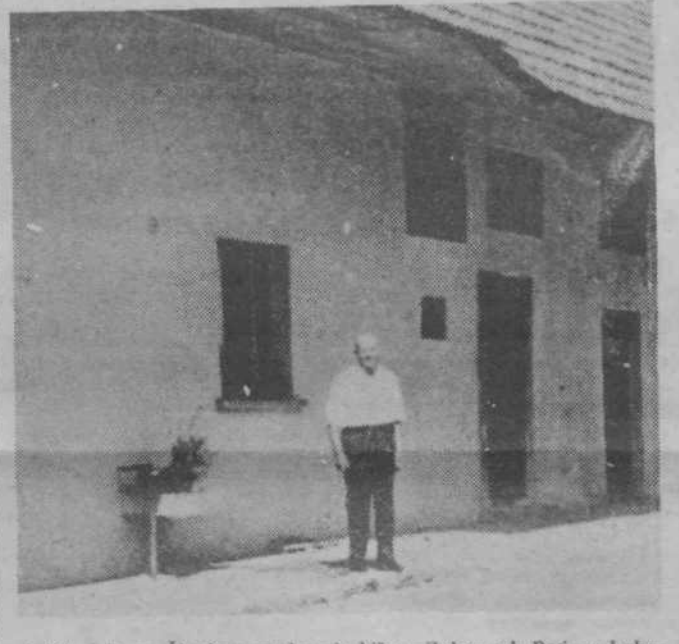
Bil je tudi odgovorni urednik prvega kmečkega lista Kmečka sloga, katerega prva številka je izšla 21. 8. 1937; urejala sta ga Polde Maček in Adolf Jakhel. Po 3. številki 15. septembra 1937 je bilo nadaljnje tiskanje Kmečke sloge prepovedano.

Med vojno je bil vključen v NOV.

Po osvoboditvi se je zopet zavzemal za razvoj zadružnega kmetijstva v Zalogu in bil nekaj časa tudi predsednik KZ. Vsestransko je sodeloval pri ustanavljanju zadrug in pri obnovi domovine, posebno pri gradnji zadružnega doma v Zalogu.

Ob njegovem visokem življenjskem jubileju med delavci, kmetje, krajanje KS Zalog iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo zdravih let med nami.

ROMAN KLEŠNIK

Jubilant Franc Škrjanc pred svojo hišo v Zalogu ob Poti na Labar

ZELENA JAMA

Obvestilo

Obveščamo krajanje Zelene jame oziroma uporabnike igrišča ob Pokopališki 33, da bo konca leta igrišče zaprto zaradi adaptacijskih del na stavbi Srednje šole tiska in papirja. Prosimo za razumevanje.

Po dogovoru s svetom KS Zelena jama svet SŠTP

ŠTEPANJSKO NASELJE

Novost glede socialnega skrbstva in socialnega varstva

Center za socialno delo Ljubljana Moste-Polje je v sklopu pogovorov med KS naše občine dne 28. junija 1984 organiziral pogovor o problemih socialnega skrbstva in sodelovanja med komisijami v krajevnih skupnostih Štepanja vas, Sotočje, 25. maj in strokovnimi delavci Centra za socialno delo Moste-Polje. Na pogovoru so navzelo ocenili kot pozitivna prizadevanja samoupravnih organov KS Sotočje, Štepanja vas in 25. maj, da se poglubi sodelovanje pri delu z mladino kot eno od usmerjevalnih oblik vključevanja mladine v razne aktivnosti; da se Center za socialno delo vključi v reševanje statusa samskih domov v Steletovi in odnosov med prebivalci in upravo; da se nudenje pomoči pri reševanju vseh problemov čimbolj približa uporabnikom — našim krajanom.

Zaradi vsega tega je od dne 6. septembra 1984 poskusno uvedena neposredna prisotnost strokovnjaka Centra za socialno delo v tajništvu KS Sotočje, 25. maj in Štepanja vas, Vlahovičeva 31, vsak prvi četrtek v mesecu od 10.—12. ure.

V tem času si lahko vsak krajan naših krajevni skupnosti (seveda tudi ostalim vrata niso zaprta) pridobi kakršnokoli informacijo in nasvet s področja socialnega varstva in socialnega skrbstva otrok in družine.

MARINA PODGORŠEK

Predstavniki KS Škurinje naši gostje

Pobuda občinske SZDL, da tudi naše Štepanjsko naselje naveže prijateljske stike z eno izmed KS na Reki, je padla na plodna tla. Na skupni seji vodstev in družbenopolitičnih organizacij vseh treh KS Štepanjskega naselja smo pozdravili pobudo in takoj razdelili naloge pri sprejemu predstavnikov KS Škurinje z Reke.

Pa smo se morali za prvič kar krepko potruditi, da smo na železniški postaji našli svoje goste, čeprav smo imeli dogovorjeni razpoznavni znak. V prostorih OS Karla Destovnika-Kajuha na Nussdorferjevi ul. pa smo nato imeli krajsjo predstavitev tako vseh prisotnih kakor obeh naselij.

Iz pogovora smo spoznali, da imamo oboji precej enako problematiko tako glede otroškega varstva in šolstva kot drobne gospodarstva, trgovine in hišne samouprave. Gostom smo razkazali naše naselje, obe trgovini, šolo, pa tudi gostilno pod Golovcem, kjer so nas zadovoljivo postregli. V poznih popoldanskih urah smo odšli tudi na Urha. Pred odhodom na vlak smo goste pogledali na Ljubljanski grad, da si ogledajo Ljubljano še s ptičje perspektive.

Dogovorili smo se, da jeseni nadaljujemo s stiki tako na ravni osnovnih šol kakor glede sodelovanja vodstev KS, družbenopolitičnih organizacij in v športu.

Ob slovesu smo imeli oboji vlažne oči, kajti spoznali smo, da so takšna snidenja potrebna, saj nas še bolj povezujejo v bratsko skupnost.

VILI KLEMENC

25. MAJ — LJUBLJANA

Inspekcijske službe so ponovno ugotovile slabo in zdravju škodljivo kakovost izdelkov v slaščičarni TIK-TAK na Zaloški 273 v lasti Šuip Jakupija. Glede na dejstvo, da je to že drugič in da v omenjenem kiosku postopajo lastnik brez soglasja potrošniških svetov kakor tudi brez soglasja sveta KS 25. maj, zahtevamo odstranitve kioska ter ureditve ustreznega prostora oziroma lokala za potrebe slaščičarne v objektu storitvenih dejavnosti, ki bo zgrajen ob Litjski cesti.

Vabimo krajanje, da ne hodijo kvr mimo nabiralnikov potrošniških svetov v trgovinah Emone in Name, saj se jih razen redkih izjem nihče ne poslužuje. Vesteli bomo vseh vaših pripomb, želja, kritik, skratka pričakujemo vas.

Za potrošniške svete v Štepanjskem naselju
Viljem Klemenc

Štepanjci in Selani si bodo bližje

Že nekaj časa si krajanje Sela in Štepanjskega naselja želijo brv, ki bi oba bregova Ljubljani povežala med seboj in tako skrajšala razdaljo, ki jo morajo zdaj prehoditi prebivalci teh dveh krajevni skupnosti, kadar se odpravijo na drugo stran reke. Sosednji breg se sicer očem kaže čisto blizu, a je treba opraviti kar precejšen kos poti, saj je edina zveza med bregovima Ljubljani most na Kajuhovi cesti.

Pozornost opazovalci so že sredi junija ugotovili, da so delavci na obeh bregovih Ljubljane, in sicer na Selu ter v Štepanjskem naselju, prav v bližini vrta Oton Župančič, pričeli s pripravljalnimi deli za most, namenjen pešcem. Zda se prek reke že vzpenja kovinski lok, saj naj bi bil objekt po zdajšnjih napovedih zgrajen do dneva republike. Delavci Gradisovega tozda Gradbena enota Ljubljana bodo most, ki bo skupaj s stopnicami dolg 70,20 metra, postavili z denarjem, namenjenim ureditvi stavbnih zemljišč, po pogodbi pa naj bi stal 19 milijonov in 842.928 dinarjev.

Besedilo in slika: DARJA JUVAN

ZADVOR

Tako kot že vrsto let, smo tudi letos v naši KS praznovali 13. julij, naš krajevni praznik. Na ta dan so namreč leta 1941 v zadovrških gozdovih formirali eno prvih partizanskih čet — Molniško četo domačini, ki so se v noči med 12. in 13. julijem 1941. leta izognili fašistični aretaciji in zbežali v gozdove južno od Zadvora. Med temi tovariši so bili Zadvorčani, Sostrčani in Dobrunjci, ki so bili že pred II. vojno tesno povezani v KPS, SKOJ in DPS Svoboda Zadvor. Izdajalec se je tudi tokrat učel, kajti trinajst najaktivnejših članov je uslo; med njimi je bil tudi narodni heroj Jože Moškrnič-Ciril, ki je bil že prej duša vsega naprednega v nekdanji dobrunjski občini. O tem je zgodovina že marsikaj zapisala in je znano našim narodom, spominne na to pa moramo obujati večkrat.

Letošnje praznovanje našega krajevnega praznika je potekalo nekoliko drugače kot prejšnja leta. Ne moremo trditi, da so bili krajanje in zlasti borci s tem načinom zadovoljni, a tako je pač bilo. Praznovanje se je začelo že 11. junija z dnevom šole Toneta Trtnika Tomaža, ki sovpada v obletnico smrti domačina narodnega heroja Toneta Trtnika-Tomaža. Od tega datuma naprej so se vrstile razne prireditve — od šolske proslave do športnih tekmovanj. Vrhunec pa je vsekakor bila slavnostna seja skupščine krajevnih skupnosti Zadvor na sam dan praznika ob 19. uri. Na tej proslavi so bili tudi borci, ki so sodelovali v vstaji 1941, in številni krajanje. Sejna soba je bila prejemajna, da bi sprejela vse povabljenke. Slavnostni govornik je bil Marjan Moškrnič, predsednik občinskega odbora zveze združenih borcev NOV občine Ljubljana Moste-Polje in sin narodnega heroja Jožeta Moškrniča. V svojem govoru je na kratko orisal dogodke iz preteklosti pa dodal več sedanjih aktualnih nalog v zvezi z našimi gospodarskimi teža-

vami in stabilizacijsko politiko. Pogovor so podelili osem bronastih priznanj OF. Prejeli so jih Gasilsko društvo Sostro, Osnovna šola Toneta Trtnika-Tomaža, Štefan Kirbiš iz Podmolnika, Franc Mihelič iz Sadinje vasi, Milan Alič iz Sostre, Ivan Drglin iz Podlipoglavja, Tanka Lavrenčič iz Dobrunj in Janez Novak ml. iz Dobrunj.

Srečanje povabljenec in borcev se je potem nadaljevalo pri brunarici Turističnega društva Zadvor. Debata je trajala pozno v noč, nato pa smo se veseli razšli v želji, da bi bila taka srečanja še večkrat.

Dne 6. julija so tudi zadovrški upokojenci za svoje članstvo organizirali tovariško srečanje, in sicer pri brunarici Turističnega društva Zadvor. Tokrat se je srečanja udeležilo več kot polovica članic in članov. Razpoloženje je bilo enkratno, kajti v naravi poleti tako srečanje več pomeni kot v zatohlih zaprtih prostorih. Kramljali so ob glasbi in dobri kapplici pozno v noč. Srečali so se znanci, prijatelji in obujali spomine na preteklost. Takih srečanj naj bo še več, kajti za njih organiziranje ni nobenih problemov.

Letos poleti je bilo sploh obilo srečanj v naravi. Skoraj podvojilo se je število srečanj raznih organizacij, delovnih kolektivov in združenj v naravi pri brunarici Turističnega društva Zadvor. Promet in obisk narasčata, tako da turistični delavci kmalu ne bodo več kos vsem zahtevam. Zato so pri društvu Zadvor sklenili, da je nujno povečati sanitarije, ker so do sedanjosti se premajhne in tudi ne odgovarjajo več potrebam vsakdana. Škoda je tudi, da je del sanitarij s prhami že sedem let neizkoriščen. Od tod misel, da bi prhe sploh odstranili in uredili prostorček za kuhanje kave in za pripravo sendvičev. Skupaj z gradbenim strokovnjakom bodo skušali čimprej rešiti ta problem.

ALOJZ KASTELIC

Mici Kastelic 80-letnica

Mici Kastelic se je rodila Macarolovim 3. avgusta 1904 na Savi pri Litiji. Dokončala je šest razredov osnovne šole in dva letnika učiteljskega v Mariboru. Nesreča, ki jo je doletela med študijem, je preprečila nadaljnji njen študij in željo, da bi postala učiteljica.

Kot mnoge druge njene vrstnice, je tudi njo zanemala pot za kruhom — in ustavila se je v Ljubljani, kjer se je zaposlila. Spoznala se je s Tonetom Kastelicem, s katerim sta se tudi poročila. V zakonu so se jima rodili trije otroci, ki sta jih vzgojila v pštenih državljane. Zgradila sta si dom, v katerem so vladali sreča, zadovoljstvo in medsebojno razumevanje.

Ko je leta 1941 okupator zase del našo slovensko zemljo sta Mici in Tone takoj vedela, kje je njuno mesto. Opredelila sta se za boj proti zasužnjevalcu. Povezala sta se s terenskimi organizatorji in aktivisti OF in oba začela z veliko vnemo aktivno sodelovati. Tudi svojo hišo sta dala na razpolago za sestanke političnih delavcev in aktivistov.

Ko je v začetku leta 1942 odšel Tone v partizane, je Mici naprej vztrajno delala za OF, čeprav so bile razmere vedno težje. Avrdžala je do konca vojne. V njenem domu in pod njeno oskrbo je našlo varno zatočišče veliko tahrnih ilegalcev in visokih funkcionarjev, od katerih so nekateri po vojni na žalost pozabili na to. Mici je svojo pičlo odmerjeno hrano delila z drugimi, dokler je mogla. Nikoli ni bilo iz njenih ust slišati »Nimam!« ali »Ne morem!«. Vsa komur je vedno nudila vse, kar je potreboval.

Konec vojne je dočakala neizmerno vesela in ponosna na zmago nad zatiralci. Mož se je srečno vrnil iz partizanov kot kaptean. Vsa družina se je takoj

vključila v dela za obnovo porušene domovine ter delala z velikim navdušenjem in požrtvovalnostjo. Poleg udarniškega dela je Mici prevzela funkcijo prve sekretarke AFŽ na terenu Senerbe in jo zelo uspešno vodila. Pri gradnji zadružnega doma je bila med udarniki, ki so z velikim delovnim elanom opravili največ udarniških ur.

Pri vsem političnem in udarniškem delu ter pri delu doma ji je bil v veliko oporo njen vedno razumevajoči mož Tone. Njega je smrt doletela ob sabotaži kontracevolucionarjev na službeni dolžnosti v Tovarni kleja februarja 1947. Mici je ta boleči udarec močno prizadel, vendar sta jo zavest in spoznanje, da brez žrtve ni napredka, spet postavila na noge. Svojo predanost narodu je Mici dokazovala tudi v krvojavstvu. Svojo kri je doslej odstopila 29-krat! Prejela je zlato značko RKS.

Za svoje nesebično delo je prejela red bratstva in enotnosti ter red zaslug za narod. Letos pa je ob 80-letnici prejela srebrno priznanje OF, za kar ji tudi krajanje prisrečno čestitamo.

Draga Mici!

Ob Tvojem visokem življenjskem prazniku Ti želimo še mnogo zdravih let med dragimi sinovoma in hčerko, vnuki in pravnuki. Za vse Tvoje delo, katerega si z veseljem in požrtvovalnostjo opravljala, dokler Ti je dopuščalo zdravje, pa iskrena hvala.

T. K.